

مدیران ورزش و دام گسترده چاپلوسان

برخورد با افراد متملق و چاپلوس یکی از ویژگی‌های مدیران معتقد به اقدام جهادی در بحث مدیریت می‌باشد.

برخی از مدیران که مراحل مختلف برای قرار گرفتن در پشت میز مدیریتی را پشت سر گذاشته و در سایه رایزنی‌ها و زد و بندهای پشت پرده به مسئولیتی رسیده‌اند، میدان را برای تاخت و تاز ریاکاران، چرب زبانان و چاپلوسان فراهم می‌کنند و گسترش این صفت مذموم و ناپسند را موجب می‌شوند.

وقتی تعریف‌ها و تمجیدها از مرحله قابل قبول عبور می‌کنند و زمانی که به دروغ و ریا اظهار ارادت و تظاهر در سخن گفتن، مرزها را در می‌نوردد پهن کردن بساط تملق و چاپلوسی نمی‌تواند نتیجه‌ای داشته باشد.

چاپلوسی با روح و جسم برخی‌ها عجین شده است. چاپلوسان و اقدام آن‌ها ناشی از ضعف نفس است که بیشتر به خاطر کسب منافع و امتیازهای مادی انجام می‌شود.

چاپلوسان زمینه گرفتار شدن مدیران در دام غرور و خود بزرگ‌بینی را فراهم می‌کنند و مشکلات عمده‌ای برای مجموعه تحت مدیریت به وجود می‌آورند.

در هر مجموعه نمونه‌های زیادی از چاپلوسان می‌توان مشاهده کرد و درمانده و بیچاره‌تر از مدیری که خود را در اختیار چاپلوسان قرار می‌دهند نمی‌توان پیدا کرد.

چاپلوس یعنی ریاکار، چرب زبان، کسی که گفتارش مخالف پندار و کردارش باشد و کسی که به شیرین سخنی و چرب زبانی مردم را بفریبد.

در ورزش پاکسازی صحنه از چاپلوسان می‌تواند بزرگ‌ترین عامل برای زدودن هرگونه سوء تفاهم و دلخوری‌ها باشد. افراد تابلوداری که پرچمدار چاپلوسی و تملق در ورزش هستند، مدام برای نزدیکی به مدیران و حضور در اطراف آن‌ها تلاش می‌کنند و وقتی اعتماد مدیران ضعیف النفس را جلب می‌کنند مدیر را وسیله‌ای برای سوء استفاده

بیشتر قرار می‌دهند.

یکی از خطرناک‌ترین نتایج کارهای افراد چاپلوس گرفتار شدن مدیران در دام غرور و تکبر است. اسارت در وادی صفات ناپسند راه پیشرفت و رسیدگی به امور و در یک کلام خدمت بی‌منت را برای مدیر مسدود می‌کند و به مرور پایه‌های مدیریت را لرزان و بی‌نظمی و فنای مجموعه را موجب می‌شود.

ریشه اصلی چاپلوسی و ستایش نا به جا، حقیر بودن شخصیت فرد است. اگر کسی در خود کمبودی احساس نکند هرگز لب به چاپلوسی و تأیید نادرست دیگران نمی‌گشاید.

میدان دادن به افراد چاپلوس در یک مجموعه، تیشه به ریشه شایسته سالاری می‌زند. مدیری که رگه‌های توانایی، کارآیی و قدرت اداره امور را در خود داشته باشد ضرورتی برای تمجیدها احساس نمی‌کند و همه اقدامات خود را بر مبنای واقعیت‌های موجود قرار می‌دهد.

امیدواریم که فضای چاپلوسی و تملق در ورزش محدود شود، امیدواریم از شیوع چاپلوسی با استفاده از همه امکانات ممانعت به وجود آید، با برهم زدن بساط چاپلوسی تصدی افراد غیر کارآمد و نالایق بر منصب‌های اجرایی غیرممکن گردد و در نهایت آرزو می‌کنیم که در ورزش و همه بخش‌های آن افرادی لایق، شایسته و معتقد به خدمت بی‌منت در رأس امور قرار بگیرند. انشالله.